

LITURGIA UPRZEDNIO POŚWIĘCONYCH DARÓW

Przetłumaczył ks. Henryk Paprocki

**Prawosławny Punkt Duszpasterski
pod wezwaniem św. męczennika Grzegorza Archimandryty
Warszawa
2010**

LITURGIA UPREDNIO POŚWIĘCONYCH DARÓW

Diakon staje na ambonie i donośnie mówi:

Pobłogosław, władcyko.

Kapłan stojąc przed świętym ołtarzem w prezbiterium, donośnie mówi: Błogosławione królestwo Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Lektor: Przyjdźcie, pokłońmy się Królowi naszemu Bogu.

Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do Chrystusa, Króla i Boga naszego.

Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do samego Chrystusa, Króla i Boga naszego.

Psalm wstępny czyli 103.

PSALM 103

Psalm Dawidowi, o urządzeniu świata.

¹Błogosław, duszo moja, Pana, Panie, Boże mój, jesteś bardzo wywyższony, w majestat i wspaniałość przyoblokłeś się. ²Odziewasz się światłem jak szatą, rozpinasz niebiosą jak namiot. ³Pokrywasz wodami górne sklepienie swoje, uczyniłeś obłoki rydwanem swoim, chodzisz na skrzydłach wiatru. ⁴Czynisz posłańcami swymi duchy i sługami swymi płomienie ognia. ⁵Założyłeś ziemię na podwalinach jej, nie zachwieje się na wieki wieków. ⁶Głębina jako szata odzienie jej, nad górami stanęły wody. ⁷Na Twoje napomnienie precz odbiegają, na głos Twój grzmiący ulęknią się. ⁸Wzniosły się góry i zniżyły się doliny do miejsca, któreś im wyznaczył. ⁹Wyznaczyłeś granicę wodom, której nie przekroczą, i nie wrócą, aby pokryć ziemię. ¹⁰Ty prowadzisz źródła do strumieni, między górami płyną wody. ¹¹Pić dają każdemu zwierzowi polnemu, dzikie osły gaszą w nich pragnienie swoje. ¹²Na nich ptactwo niebieskie mieszka, spośród kamieni wydaje głos. ¹³Ty wody posyłasz na góry z komnat Twoich i owocem dzieł Twoich nasycą się ziemia. ¹⁴Ty sprawiasz, że rośnie trawa dla bydła i ziele na służbę człowiekowi, aby z ziemi dobywał chleb. ¹⁵I wino weseli serce człowiecze, jaśnieje oblicze jego od oliwy, i chleb serce człowieka umacnia. ¹⁶Napojone są drzewa polne, cedry Libanu, któreś zasadził. ¹⁷Tam gnieźdzą się ptaki, a gniazdo bociana góruje nad nimi. ¹⁸Góry wysokie są dla jeleni, skały na schronienie dla zajęcy. ¹⁹Uczyniłeś księżyc miarą czasów, słońce zachód swój poznało. ²⁰Sprowadzasz ciemności i nastaje noc, w niej krążą wszelkie zwierzęta leśne. ²¹Młode lwy rykiem domagają się żeru, żądają od Boga pokarmu swego. ²²Kiedy słońce wzejdzie, ustępują, i kładą się w swoich legowiskach. ²³Wychodzi człowiek do pracy swojej, do trudu swego aż do wieczora. ²⁴Jakże wspaniałe są dzieła Twoje, Panie, wszystkie w mądrości uczyniłeś, pełna jest ziemia dzieł Twoich. ²⁵Oto morze wielkie i rozległe, a w nim płazy niezliczone, zwierzęta małe z wielkimi. ²⁶Tam przepływają okręty i ów smok, którego stworzyłeś, aby go wyszydzić. ²⁷Wszystko czeka na Ciebie,

abyś dał im pokarm we właściwym czasie. ²⁸Dajesz im i zbierają, otwierasz dłoń Twoją i wszyscy napełniają się dobrami. ²⁹Kryjesz oblicze Twoje i trwożą się, odbierasz im ducha i giną, i w proch swój się obracają. ³⁰Posyłasz ducha Twego i zostają stworzone, i odnawiasz oblicze ziemi. ³¹Chwała Pańska niech będzie na wieki, rozraduje się Pan dziełami swoimi. ³²Spojrzy na ziemię i trzęsie się ona, dotknie gór i one dymią. ³³Śpiewać będę Panu póki żyję, śpiewam Bogu memu, póki jestem. ³⁴Oby przyjemna Mu była mowa moja, ja zaś weselić się będę w Panu. ³⁵Niech znikną grzesznicy z ziemi i niech ludzi nieprawych nie będzie. Błogosław, duszo moja, Pana.

Chwała Ojcu i Synowi i Świętemu Duchowi i teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen. Alleluja, alleluja, alleluja, chwała Tobie Boże. (3x)

W czasie recytowania psalmu kapłan odmawia modlitwy ku czci światłości czyli wieczorne, poczynając od czwartej, ponieważ trzy pierwsze odmawia później, w czasie ektenii.

Modlitwa 4:

Ty, którego nieustannymi pieśniami i nieustanną chwałą sławią święte moce, napełnij nasze usta wielbieniem Ciebie, abyśmy oddali cześć Twemu świętemu imieniu; daj nam też udział i dziedzictwo ze wszystkimi prawdziwie lękającymi się Ciebie i zachowującymi Twoje przykazania, dla modlitw świętej Bogurodzicy i wszystkich Twoich świętych. Albowiem przynależy Tobie wszelka chwała, cześć i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 5:

Panie, Panie, który przeczystą Twoją dłonią wszystko utrzymujesz, wielce cierpliwy dla nas wszystkich i zmartwiony z powodu naszych grzechów, wspomnij na Twoją litość i Twoje miłosierdzie, nawiedź nas Twoją dobrocią i pozwól nam uniknąć w pozostałej części obecnego dnia, z Twojej łaski, różnych zasadzek złego i uczynić nasze życie bezpiecznym przez łaskę Najświętszego Twego Ducha. Przez miłosierdzie i przyjaźń do człowieka Jednorodzonego Syna Twego, z którym błogosławiony jesteś z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 6:

Boże wielki i wspaniały, który poprzez niewypowiedzianą dobroć i szczerą opiekę rządysz wszystkim, dajesz nam wszystkie doczesne dobra i przez udzielone już nam dobra zaręczyłeś nam obiecane królestwo, który towarzyszyłeś nam i w tej części dnia, która przeminęła i pozwoliłeś nam uniknąć wszelkiego zła, daj nam i pozostały czas przeżyć nieskalanie przed świętą Twoją chwałą oraz wysławiać Ciebie, jedyne dobre i Przyjaciela człowieka, Boga naszego. Albowiem Ty jesteś Bogiem naszym i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 7:

Boże wielki i najwyższy, który jedyny masz nieśmiertelność, żyjący w niedostępnej światłości, które wszystkie stworzenia w mądrości uczyniłeś, który oddzieliłeś światłość od ciemności, słońce dałeś aby rządziło dniem, a księżyc

zaś i gwiazdy, aby rządziły nocą, który nam grzesznym pozwoliłeś i w obecnej godzinie kroczyć przed Twoim obliczem wyznając wiarę i zanosząc Tobie wieczorną pieśń chwały. Ty sam, Przyjacielu człowieka, spraw, aby nasze modlitwy wznosiły się przed Tobą jak dym kadzidlany i zostały przyjęte jako wdzięczna woń. Daj nam, abyśmy obecny wieczór i nadchodzącą noc spędzili w pokoju, przyoblecz nas w oręż światłości, wybaw od strachu nocnego i od wszelkiego utrapienia, które chodzi w ciemności, i daj sen, który dałeś na ukojenie naszej niemocy, wolny od wszelkiej mary szatana. O Władco, dawco łask, obyśmy i na naszych łóżach zaznali spokoju, wspominając nocą Twoje imię i oświeceni nauką Twoich przykazań wstali z radością duszy, aby wielbić Twoją łaskawość, zanosząc do Twego miłosierdzia modły i błagania za grzechy swoje i całego ludu, który dla modlitw świętej Bogurodzicy nawiedź łaską. Albowiem jesteś Bogiem dobrym, Przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Po skończeniu psalmu diakon mówi ektenię:

W pokoju do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

O pokój z wysokości i zbawienie dusz naszych, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

O pokój całego świata, stałość świętych Bożych Kościołów i zjednoczenie wszystkich, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Za tę świątynię i za tych, którzy z wiarą, pobożnością i bojaźnią Bożą wchodzą do niego, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Za metropolitę naszego *N.* i za biskupa naszego *N.*, za czcigodne kapłaństwo, w Chrystusie diakonię, za całe duchowieństwo i lud, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

O zachowanie w opiece Bożej naszej ojczyzny, za jej władze i wojsko, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Za to miasto (**lub:** za tę wieś; **lub:** za ten monaster), za wszystkie miasta i krainy, i za wszystkich wiernych żyjących w nich, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

O dobrą pogodę, obfitość plonów ziemi i czasy spokojne, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Za żeglujących, podróżujących, chorych, cierpiących, uwięzionych oraz o ich wybawienie, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

O wybawienie nas z wszelkiego utrapienia, gniewu i niebezpieczeństwa,

do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodnicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, Panie.

Kapłan: Albowiem przynależy Tobie wszelka chwała, cześć i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Po doksolonii recytuje się pierwszą antyfonę 18 katechizm, czyli Psalm 119-123. W tym czasie kapłan odchodzi, bierze naczynie w którym przechowuje się Eucharystię, wyjmując z niego z uwagą i pobożnością święty chleb, umieszcza na dysku, a także wlewa do kielicha wino i wodę, ale nie odmawia przy tym żadnych modlitw. Okadza asterysk i welony oraz przykrywa nimi naczynia liturgiczne, nie odmawiając jednak żadnych modlitw, a powtarzając tylko:

Dla modlitw świętych ojców naszych, Panie Jezu Chryste, Boże nasz, zmiłuj się nad nami.

PSALM 119

Pieśń stopni.

¹Do Pana wołałem, gdy byłem w utrapieniu i wysłuchał mnie. ²Panie, wybaw duszę moją od warg nieprawych i od języka podstępного. ³Co będzie ci dane lub co będzie przydane tobie w języku podstępным? ⁴Strzały mocarza są ostre, z żarzącymi się węglami pustyni. ⁵Biada mi, albowiem wygnanie moje przedłuży się, przebywam w namiotach Kedaru. ⁶Dusza moja długo była na wygnaniu, szukałem pokoju z tymi, którzy nienawidzą pokoju, ⁷gdy mówiłem do nich, oni walczyli bez powodu.

PSALM 120

Pieśń stopni.

¹Oczy me wznoszę ku góróm, stąd nadejdzie pomoc moja. ²Pomoc moja jest od Pana, który stworzył niebo i ziemię. ³Nie da się potknąć nodze twojej, ani zdrzemnąć się stróżowi twemu. ⁴Oto nie drzemie ani nie zasypia stróż Izraela. ⁵Pan zachowa ciebie, Pan opieką swoją na prawej ręce twojej. ⁶Za dnia słońce nie spali ciebie, ani księżyc w nocy. ⁷Pan zachowa ciebie od zła wszelkiego, zachowa duszę swoją Pan. ⁸Pan zachowa wejście twoje i wyjście twoje, teraz i na wieki.

PSALM 121

Pieśń stopni.

¹Rozradowałem się, gdy mi powiedziano: Pójdziemy do domu Pana!
²Stanęły już nogi nasze na dziedzińcach twoich, Jeruzalem! ³Jeruzalem zbudowane jak miasto, w którym uczestniczą wszyscy razem. ⁴Tam bowiem wstąpiły pokolenia, pokolenia Pańskie, które są świadectwem Izraela, aby wysławiać imię Pana. ⁵Albowiem tam ustawiono trony do sądzenia, trony w domu Dawidowym. ⁶Proście o pokój dla Jeruzalem i o pomyślność dla tych, co miłują Ciebie. ⁷Niech pokój będzie w twierdzach twoich i pomyślność w basztach twoich. ⁸Ze względu na braci moich i bliźnich moich powiedziałem: Pokój tobie. ⁹Ze względu na dom Pana, Boga naszego, szukałem dobra dla ciebie.

PSALM 122

Pieśń stopni.

¹Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. ²Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami. ³Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyceni. ⁴Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumialców i wzgardą pyszałków.

PSALM 123

Pieśń stopni.

¹Gdyby nie to, że Pan jest z nami, niech powie to Izrael, ²gdymy nie to, że Pan był z nami, kiedy ludzie powstali przeciwko nam, to żywcem by nas pożarli. ³Gdy wściekłość ich rozgorzała przeciwko nam, to zatopiłaby nas woda, ⁴potok porwałby duszę naszą, ⁵wtedy duszę naszą porwałaby wezbrana woda. ⁶Błogosławiony Pan, który nie wydał nas na łup zębom ich. ⁷Dusza nasza jak ptak wyrwała się z sieci łowców, sieć rozerwała się i wybawieni zostaliśmy. ⁸Pomoc nasza w imieniu Pana, który stworzył niebo i ziemię.

Diakon: Jeszcze i jeszcze w pokoju do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodnicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, Panie.

Modlitwa pierwszej antyfony:

Panie szczodry i miłosierny, wielce cierpliwy i wielce miłościwy, usłysz naszą modlitwę i zważ na głos naszego błagania, daj nam znak Twojej dobroci, skieruj nas na Twoją drogę, abyśmy chodzili w Twojej prawdzie. Rozwesel

nasze serca, abyśmy lękali się Twego świętego imienia, albowiem jesteś wielki i czynisz cuda. Ty jeden jesteś Bogiem i nie ma Tobie równego, Panie, potężny w miłosierdziu i łaskawy w potęgę, aby pomagać i pocieszać i zbawiać wszystkich, którzy pokładają nadzieję w Twoim świętym imieniu.

Donośnie:

Albowiem Twoje jest panowanie, i Twoje jest królestwo, i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Recytacja drugiej antyfony 18 katechizm, czyli Psalmów 124-128.

PSALM 124

Pieśń stopni.

¹Ufający Panu są jak góra Syjon, nie zachwieją się na wieki ci, którzy mieszkają w Jerozolimie. ²Góry wokół niej i Pan wokół ludu swego, odtąd i na wieki. ³Albowiem nie zostawi Pan berła grzeszników na udziale sprawiedliwych, aby prawi nie wyciągnęli rąk swoich do nieprawości. ⁴Czyń dobrze, Panie, dobrym i prawego serca. ⁵A tych, co błąkają się po krętych drogach, Pan odrzuci wraz z czyniącymi nieprawość. Pokój nad Izraelem.

PSALM 125

Pieśń stopni.

¹Gdy Pan odmienił niewolę Syjonu, byliśmy jak we śnie. ²Wtedy napełniły się radością usta nasze i język weselem. ³Wtedy mówiono między narodami: Wielkie rzeczy uczynił im Pan. ⁴Wielkie rzeczy Pan uczynił z nami i staliśmy się radośni. Odmień, Panie, niewolę naszą, jak potoki wiatrem południowym. ⁵Ci, którzy sieją we łzach, żąć będą w radości, ⁶rzucają bowiem ziarna swoje wśród płaczu, a potem przyjdą w radości wziąć snopy swoje.

PSALM 126

Pieśń stopni.

¹Jeśli Pan nie zbuduje domu, na próżno trują się budowniczy. Jeśli Pan nie ustrzeże miasta, na próżno czuwa strażnik. ²Na próżno wam wstawać przed świtem, budzić się wkrótce po zaśnięciu, wy, którzy spożywacie chleb boleści, gdy On użycza snu umiłowanym swoim. ³Oto dziedzictwem Pańskim są synowie, zapłata jest owoc łona. ⁴Jak strzały w ręku mocarza, tak synowie odrzuconych. ⁵Błogosławiony mąż, który przez nich dopełnił pragnienia swego. Nie zawstydzą się, gdy będą rozprawiać z wrogami swymi w bramie.

PSALM 127

Pieśń stopni.

¹Błogosławieni wszyscy, którzy boją się Pana, którzy chodzą drogami Jego. ²Będziesz spożywał owoce trudów twoich, błogosławiony jesteś i dobrze ci będzie. ³Małżonka twoja jak płodna winorośl we wnętrzu domu twego.

⁴Synowie twoi jak sadzonki oliwne dookoła stołu twego. ⁵Oto tak błogosławiony jest człowiek, który boi się Pana. ⁶Pobłogosławi ciebie Pan z Syjonu i będziesz oglądał pomyślność Jerozolimy przez wszystkie dni życia twego. ⁷Ujrzysz synów twoich synów. Pokój nad Izraelem.

PSALM 128

Pieśń stopni.

¹Często walczyli ze mną od młodości mojej, niech powie Izrael. ²Często walczyli ze mną od młodości mojej, ale mnie nie przemogli. ³Na grzbiecie moim orali grzesznicy, długo dopuszczali się nieprawości swoich. ⁴Pan sprawiedliwy ściał karki grzeszników. ⁵Niech się zawstydzą i cofną wszyscy nienawidzący Syjonu. ⁶Niech się staną jak trawa na dachu, która wyschnie, zanim rozkwitnie. ⁷Żniwiarz nie napelni nią ręki swojej, ani naręcza swego ten, kto zbiera snopy. ⁸I niech powiedzą przechodnie: Błogosławieństwo Pańskie na was, błogosławimy was w imię Pańskie.

Diakon: Jeszcze i jeszcze w pokoju do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodnicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, Panie.

Modlitwa drugiej antyfony:

Panie, nie oskarżaj nas w swej zapalczywości, ani też nie karz nas swym gniewem, ale uczyn z nami według miłosierdzia Twego, Lekarzu i Uzdrawicielu naszych dusz, kierujący nas ku przystani Twojej woli, oświeć oczy naszych serc ku poznaniu Twojej prawdy i daj nam, abyśmy pozostały czas tego dnia i całe nasze życie, spędzili w pokoju i bez grzechu, dla modlitw świętej Bogurodzicy i wszystkich Twoich świętych.

Donośnie:

Albowiem jesteś Bogiem dobrym, Przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Recytacja trzeciej antyfony 18 katyzy, czyli Psalmów 129-133.

PSALM 129

Pieśń stopni.

¹Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój. ²Niech uszy Twoje będą uważne na głos modlitwy mojej. ³Jeżeli będziesz pamiętać o

nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie. ⁴Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu. ⁵Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu. ⁶Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

PSALM 130

Pieśń stopni.

¹Panie, serce moje się nie wywyższa, ani też oczy moje nie patrzą z góry, nie wchodziłem też w rzeczy wielkie, ani w cuda będące nade mną. ²Gdybym nie myślał pokornie, lecz wywyższał duszę moją, jak niemowlę do matki swojej, taka odpłata byłaby dla duszy mojej. ³Niech Izrael ma nadzieję w Panu, odtąd i na wieki.

PSALM 131

Pieśń stopni.

¹Wspomnij, Panie, Dawida i całą łagodność jego, ²albowiem poprzysiągł Panu i obiecał Bogu Jakuba: ³Jeśli wejdę do przybytku domu mego lub wejdę na łożo pościeli mojej, ⁴jeśli dam sen oczom moim i powiekom moim drzemkę, i pokój skroniom moim, ⁵póki znajdę miejsce Panu, siedzibę Bogu Jakuba. ⁶Oto usłyszeliśmy o niej w Efrata, znaleźliśmy ją na polach zalesionych. ⁷Wejdźmy w mieszkania Jego, pokłońmy się na miejscu, gdzie stały nogi Jego. ⁸Powstań, Panie, w miejscu odpoczynku Twego, Ty i arka świętości Twojej. ⁹Kapłani Twoi przyobleką się w sprawiedliwość i święci Twoi rozradują się. ¹⁰Ze względu na Dawida, sługę Twego, nie odwracaj oblicza od pomazańca Twego. ¹¹Poprzysiągł Pan Dawidowi prawdziwie, i nie cofnie przysięgi, owoc łona twego posadzę na tronie twoim. ¹²Jeśli synowie twoi zachowają Przymierze moje i te świadectwa moje, których nauczę ich, synowie ich do wieka będą zasiadać na tronie twoim. ¹³Albowiem Pan wybrał Syjon, zechciał go na mieszkanie swoje. ¹⁴Oto miejsce odpoczynku mego na wieki wieków, tutaj zamieszkać, jak zechciałem. ¹⁵Zasoby jego błogosławiąc pobłogosławię, a ubogich jego nasycę chlebem. ¹⁶Kapłani jego przyobleką się w zbawienie i święci jego rozradują się radością. ¹⁷Tam przywrócę róg Dawidowi, przygotuję świecznik dla Pomazańca mego. ¹⁸Wrogowie jego okryją się wstydem, a na Nim zajaśnieje świętość moja.

PSALM 132

Pieśń stopni.

¹O, jak dobrze i jak pięknie, gdy bracia mieszkają razem. ²Jest to jak wonny olej na głowę, co spływa na brodę, brodę Aarona, co spływa na skraj szaty jego. ³Jest jak rosa Hermonu, która spływa na góry Syjonu, tam bowiem Pan zsyła błogosławieństwo i życie na wieki.

PSALM 133

Pieśń stopni.

¹Oto błogosławcie teraz Pana wszyscy służący Pańscy, stojący w świątyni Pańskiej, na dziedzińcach domu Boga naszego. ²Po nocach wyciągajcie ręce wasze ku świątyni i błogosławcie Pana. ³Pobłogosławi ciebie Pan z Syjonu, który stworzył niebo i ziemię.

Diakon: Jeszcze i jeszcze w pokoju do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodnicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, Panie.

Modlitwa trzeciej antyfony:

Panie Boże nasz, pamiętaj o nas, grzesznych i nieużytecznych Twoich sługach, gdy wzywamy święte i godne uwielbienia Twoje imię, i nie zawstydzaj nas w oczekiwaniu Twego miłosierdzia, ale daj nam, Boże, wszystko, o co prosimy ku zbawieniu i pozwól nam kochać i lękać się Ciebie z całego serca, czyniąc we wszystkim Twoją wolę.

Donośnie:

Albowiem Ty jesteś Bogiem naszym, Bogiem miłosierdzia i zbawienia, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Panie, wołam do Ciebie, usłysz mnie,
słuchaj głosu mego błagania, kiedy wołam do Ciebie.

Diakon dokonuje okadzenia według zwyczaju. Śpiewamy według tonu dnia, dodając kilka stichosów psalmu i powtarzając jeszcze raz: **Panie, wołam do Ciebie.** Śpiewamy hymny ku czci świętych, a także z ksiąg liturgicznych zwanych triodion i menea.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Troparion ku czci Matki Bożej, zwany teotokion. W czasie śpiewu teotokionu diakon i kapłan dokonują wejścia z kadzielnicą. (W dniu patrona świątyni lub też gdy święto ma wyznaczone czytanie z Ewangelii, dokonuje się wejścia z ewangeliarzem).

Modlitwa wejścia:

Wieczorem i z rana, i w południe chwalimy, błogosławimy, dzięki Tobie czynimy i błagamy Ciebie, Władco wszystkich, niech nasza modlitwa wznosi się jak dym kadzidlany przed Tobą, nie pozwól, aby nasze serca skłoniły się ku złym słowom lub myślom, ale wybaw nas od wszystkich tych, którzy czyhają na nasze dusze, albowiem ku Tobie, Panie, Panie, zwrócone są nasze oczy, i w Tobie złożyliśmy nadzieję, przeto nie zawstydzaj nas, Boże nasz. Albowiem

przynależy Tobie wszelka chwała, cześć i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Diakon: Oto mądrość! Stańmy prosto!

Chór: Pogodna światłości Ojca świętej chwały, Nieśmiertelnego Pana niebios i ziemi, Jezu Chryste. Pod zachód dzień nam dobiegł cały, i gwiazdę już wieczorną oczami naszymi oglądamy w niebie, ku czci Twojej, Boże, Ojcze, Synu, i Duchu Świętości, śpiewamy, boś godzien jest, o Panie, by o każdej porze, głoszone Twoją chwałę zbożnymi pieśniami, o wielki Synu Boży, Tyś życia szafarzem, przeto ci świat pieśń chwały wdzięcznie składa w darze.

Diakon: Bądźmy uważni!

Kapłan: Pokój wszystkim.

Lektor: I duchowi twemu.

Lektor wygłasza na przemian z chórem prokimenon, a następnie czyta wyznaczony fragment z Biblii. W tym czasie diakon zamyka świętą bramę i stawia zapaloną świecę na ewangeliarzu ołtarzowym. Po skończonym czytaniu diakon otwiera świętą bramę.

Diakon: Bądźmy uważni!

Lektor wygłasza na przemian z chórem prokimenon.

Diakon: Nakażcie!

Kapłan trzymając obiema rękoma świecznik z zapaloną świecą i kadzielnicę, mówi donośnie, patrząc ku Wschodowi:

Oto mądrość! Stańmy prosto!

Zwraca się także na Zachód, ku ludowi, i mówi:

Światłość Chrystusa oświeca wszystkich.

Lektor: Czytanie Księgi Przypowieści (lub: Księgi Hioba).

Diakon: Bądźmy uważni!

Lektor czyta fragment Pisma Świętego. Po skończonym czytaniu kapłan mówi do lektora: Pokój tobie.

Diakon: Oto mądrość!

Lektor: Niech modlitwa moja wznosi się jak dym kadzidlany przed Tobą, podniesienie rąk moich, jak ofiara wieczorna.

Po śpiewie lektora stichos ten powtarza także chór.

Lektor: Panie, wołam do Ciebie, usłysz mnie, zważ na głos błagania mego, gdy wołam do Ciebie.

Chór: Niech modlitwa moja wznosi się jak dym kadzidlany przed Tobą, podniesienie rąk moich, jak ofiara wieczorna.

Lektor: Postaw, Panie, straż przy ustach moich, i wartę u drzwi warg moich.

Chór: Niech modlitwa moja...

Lektor: Nie skłaniaj serca mego ku złym słowom, ku usprawiedliwianiu grzesznych czynów, razem z ludźmi czyniącymi zło.

Chór: Niech modlitwa moja...

Lektor: Niech modlitwa moja wznosi się jak dym kadzidlany przed Tobą.

Chór: Podniesienie rąk moich, jak ofiara wieczorna.

(Modlitwa św. Efrema Syryjczyka:

Panie i Władco mego życia, nie daj mi ducha lenistwa, zniechęcenia,

pożądania władzy i próżnych słów.

Daruj zaś Twemu słudze ducha czystości, pokory, cierpliwości i miłości.

O Panie Królu, pozwól mi widzieć moje grzechy i nie osądzać mego brata, albowiem błogosławiony jesteś na wieki wieków. Amen.)

(Czytanie Ewangelii)

Diakon mówi ektenię:

Woławajmy wszyscy z całej duszy i ze wszystkich myśli naszych woławajmy.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Panie wszechmocny, Boże ojców naszych, prosimy Cię, wysłuchaj i zmiłuj się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Zmiłuj się nad nami Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego, prosimy Cię, wysłuchaj i zmiłuj się.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Jeszcze módlmy się za metropolitę naszego *N.*, za biskupa naszego *N.*, i za wszystkich w Chrystusie braci naszych.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Jeszcze módlmy się o zachowanie w opiece Bożej naszej ojczyzny, za jej władze i wojsko, abyśmy mogli prowadzić ciche i spokojne życie, we wszelkiej pobożności i czystości.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Jeszcze módlmy się za naszych braci kapłanów, mnichów i za wszystkich braci naszych w Chrystusie.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Jeszcze módlmy się za świętobliwych patriarchów prawosławnych, za fundatorów tej świątyni Bożej i za wszystkich zmarłych prawosławnych ojców i braci naszych, [którzy tutaj i w różnych miejscach spoczywają].

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Jeszcze módlmy się za ofiarodawców i dobroczyńców tego świętego i czcigodnego domu Bożego, za pracujących, śpiewających i za obecny tu lud, który oczekuje od Ciebie obfitego miłosierdzia.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Modlitwę ektenii żarliwej:

Panie Boże nasz, przyjmij tę żarliwą modlitwę sług Twoich i zmiłuj się nad nami według wielkiego miłosierdzia Twego. Ześlij obfite łaski na nas i na cały lud Twój, który oczekuje od Ciebie obfitego miłosierdzia.

Donośnie:

Albowiem jesteś Bogiem miłosiernym, Przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Diakon mówi ektenię:

Katechumeni, do Pana módlcie się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Wierni, za katechumenów módlmy się, aby Pan zmiłował się nad nimi.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Aby nauczył ich słowa prawdy.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Aby odsłonił im Ewangelię sprawiedliwości.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Aby zjednoczył ich ze swoim świętym, powszechnym i apostołskim Kościołem.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Zbaw, zmiłuj się, wspomóż i ochroń ich, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Katechumeni, głowy swoje skłońcie przed Panem.

Chór: Przed Tobą, Panie.

Modlitwa za katechumenów:

Boże, Boże nasz, Stwórco, który wszystkich stworzyłeś i wszystkich pragniesz zbawić, i doprowadzić do poznania prawdy, wejrzyj na swoje sługi, na katechumenów, i uwolnij ich od dawnych błędów i zakusów wroga, wezwij ich do życia wiecznego, oświecając ich dusze i ciała oraz połącz ich z Twoją duchową owczarnią, w której Twoje święte imię jest wzywane.

Donośnie:

Aby i oni wysławiali z nami czcigodne i wspaniałe imię Twoje, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Diakon: Katechumeni niech wyjdą! Katechumeni, wyjdźcie! Niech wyjdą katechumeni! Niech nie pozostanie nikt z katechumenów! Wierni zaś, jeszcze i jeszcze w pokoju do Pana módlmy się.

Od środy czwartego tygodnia Wielkiego Postu podczas tej Liturgii diakon mówi jeszcze ektenię za przygotowujących się do chrztu:

Katechumeni niech wyjdą! Katechumeni, wyjdźcie! Niech przystąpią przygotowujący się do chrztu! Przygotowujący się do chrztu, módlcie się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Wierni, za przygotowujących się do chrztu braci naszych i o ich zbawienie, módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Aby Pan Bóg nasz umocnił ich i pokrzepił.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Aby nawiedził ich przez oświecenie rozumu i woli.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Aby w czasie kąpieli odrodzenia pozwolił im dostąpić odpuszczenia grzechów i szaty niezniszczalności.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Aby odrodził ich z wody i Ducha.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Aby obdarzył ich pełnią wiary.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Aby przyłączył ich do swojej świętej wybranej owczarni.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Zbaw, zmiłuj się, wspomóż i ochroń ich, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Przygotowujący się do chrztu, głowy swoje skłońcie przed Panem.

Chór: Przed Tobą, Panie.

Modlitwa za przygotowujących się do chrztu:

Okaż, Władco, oblicze Twoje tym, którzy przygotowują się do świętego oświecenia i pragną odrzucić ohydę grzechu, oświeć ich myśli, utwierdź ich w wierze, umocnij w nadziei, udoskonal w miłości, okaż godnymi członkami Twego Chrystusa, który wydał samego siebie za zbawienie naszych dusz.

Donośnie:

Albowiem Ty jesteś oświeceniem naszym i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Diakon: Przygotowujący się do chrztu, wyjdźcie! **P**rzygotowujący się do chrztu, wyjdźcie! **K**atechumeni, wyjdźcie! **N**iech nie pozostanie nikt z katechumenów!

Wierni zaś, jeszcze i jeszcze w pokoju do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Diakon: **W**spomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Diakon: **O**to mądrość!

Pierwsza modlitwa wiernych:

Boże wielki i chwalebny, który przez życiodajną śmierć Twego Chrystusa przeniósł nas ze zniszczalności do niezniszczalności, uwolnij wszystkie nasze zmysły od wszelkich pokus, Ty, który ustanowiłeś im dobrego przewodnika, wewnętrzny rozum. Oko niech się więc odwróci od wszelkiego złego widoku, słuch niech będzie zamknięty przez pustymi słowami, język zaś niech się oczyści z niegodnych słów, oczyść też nasze usta, aby chwaliły Ciebie, Panie. Spraw, aby nasze ręce unikały złych czynów, a działały jedynie zgodnie z Twoją wolą, i umocnij łaską wszystkie nasze członki i myśli.

Kapłan donośnie:

Albowiem przynależy Tobie wszelka chwała, cześć, i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Diakon: **J**eszcze i jeszcze w pokoju do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

O pokój z wysokości i zbawienie dusz naszych, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

O pokój całego świata, stałość świętych Bożych Kościołów, i zjednoczenie wszystkich, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Za tę świątynię i za tych, którzy z wiarą, pobożnością i bojaźnią Bożą wchodzą do niego, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

O wybawienie nas z wszelkiego utrapienia, gniewu i niebezpieczeństwa, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Diakon: Oto mądrość!

Druga modlitwa wiernych:

Władco święty, najłaskawszy, prosimy Ciebie, bogatego w miłosierdzie, abyś był miłosierny dla nas grzesznych i uczynił nas godnymi przyjęcia Jednorodzonego Twego Syna i naszego Boga, Króla chwały. Oto bowiem Jego przeczyste Ciało i życiodajna Krew, wnoszone w tej godzinie, aby spocząć na tym mistycznym ołtarzu, otoczone przez niewidzialne zastępy wojska niebieskiego. Pozwól nam przyjść je bez obawy osądzenia, abyśmy przez nie oświeceni w oku umysłu, stali się synami światłości i dnia.

Kapłan donośnie:

Według daru Chrystusa Twego, z którym błogosławiony jesteś z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen. Teraz moce niebios niewidzialnie z nami sprawują Liturgię, oto bowiem wchodzi Król chwały. Oto wnoszona jest spełniona ofiara tajemna. Przystąpmy więc z wiarą i miłością, abyśmy stali się uczestnikami życia wiecznego. Alleluja. Alleluja. Alleluja.

W czasie śpiewania tego hymnu diakon wchodzi do prezbiterium przez północne drzwi i okadza naokoło święty ołtarz, całe prezbiterium i kapłana, po czym staje obok kapłana i odmawiają trzykrotnie hymn **Teraz moce niebios**. Kłaniają się trzy razy, odchodzą do żertwiennika i przenoszą święte dary według zwyczaju, nic przy tym nie mówiąc. Po wejściu do prezbiterium kapłan stawia dary na świętym ołtarzu, zdejmując małe welony, przykrywa dary dużym welonem i okadza, ale nic przy tym nie mówi. (Modlitwa św. Efrema Syryjczyka). Diakon otrzymuje kapłańskie błogosławieństwo, wychodzi na zwykle swoje miejsce i mówi:

Dopełnijmy wieczorną modlitwę naszą do Pana.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Za przedłożone i uprzednio poświęcone najczcigodniejsze dary, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Aby Przyjaciel człowieka, Bóg nasz, przyjął je na swój święty, duchowy i nadniebiański ołtarz jako wonność duchową, i w zamian zesłał nam Bożą łaskę i dar Świętego Ducha, módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

O wybawienie nas z wszelkiego utrapienia, gniewu i niebezpieczeństwa, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie, zmiłuj się.

O to, aby cały ten wieczór był doskonały, święty, spokojny i bezgrzeszny, Pana prosimy.

Chór: Racz nam dać, Panie.

O anioła pokoju, wiernego przewodnika, stróża naszych dusz i ciał, Pana prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

O przebaczenie i odpuszczenie grzechów i przewinień naszych, Pana prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

O to, co dobre i pożyteczne dla dusz naszych i o pokój dla świata, Pana prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

O spędzenie reszty życia naszego w pokoju i pokucie, Pana prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

O chrześcijańskie zakończenie życia naszego, bezbolesne, bez zawstydzienia, spokojne, i o dobre usprawiedliwienie przed budzącym bojaźń Trybunałem Chrystusa, prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

Uprosiwszy zjednoczenie w wierze i uczestnictwo Świętego Ducha, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, Panie.

Kapłan modli się:

Boże niewypowiedzianych i niewidzialnych Tajemnic, u którego ukryte są skarby mądrości i rozumu, który objawił nam to posługiwanie i ustanowił nas grzesznych, poprzez swą wielką przyjaźń do człowieka, abyśmy przynosili Tobie dary i ofiary za nasze grzechy i nieświadomości ludu. Ty sam, niewidzialny Królu, czyniący rzeczy wielkie i niezbadane, sławne i nadzwyczajne, którym nie masz miary, wejrzyj na nas, niegodne Twe sługi, stojących przed tym świętym ołtarzem jak przed cherubińskim Twoim tronem, na którym Jednorodzony Twój Syn i Bóg nasz spoczywa w budzących bojaźń Tajemnicach, i uwolniwszy nas wszystkich i wierny lud od wszelkiej zmyzy, uświęć dusze i ciała nas wszystkich uświęceniem, którego nie można utracić, abyśmy z czystym sumieniem, niezawstydzonym obliczem, oświeconym sercem, przyjmując te Boskie świętości, zostali przez nie ożywieni i zjednoczyli się z samym Twoim Chrystusem, prawdziwym Bogiem naszym, który powiedział: Kto pożywa Moje Ciało i pije Moją Krew, we Mnie mieszka, a Ja w nim. Abyśmy, gdy słowo Twoje, Panie, zamieszka w nas i będzie pośród nas chodzić, stali się świątynią Najświętszego i wywyższanego Twego Ducha, uwolnieni od wszelkich zakusów szatana w czynach, słowach lub myślach oraz otrzymali obiecane nam dobra, ze wszystkimi Twymi świętymi, którzy od wieków spodobali się Tobie.

Kapłan donośnie:

I pozwól nam, Władco, z ufnością i wolnymi od osądzenia, mieć śmiałość wzywać Ciebie, nadniebiańskiego Boga Ojca, i mówić:

Chór: Ojciec nasz, któryś jest w niebiosach, święć się imię Twoje, przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi, chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj, i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom, i nie wwdź nas w pokuszenie, ale nas zbaw ode złego.

Kapłan donośnie: Albowiem Twoje jest królestwo, i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan: Pokój wszystkim.

Chór: I duchowi twemu.

Diakon: Głowy nasze skłońmy przed Panem.

Chór: Przed Tobą, Panie.

Kapłan modli się:

Boże, jedyny dobry i łaskawy, który przebywasz na wysokościach i spoglądasz na pokornych, wejrzyj swym litościwym okiem na cały swój lud i zachowaj go. Pozwól nam wszystkim bez obawy osądzenia stać się uczestnikami tych życiodajnych Twoich Tajemnic, albowiem skłoniliśmy nasze głowy przed Tobą, oczekując od Ciebie obfitego miłosierdzia.

Donośnie:

Przez łaskę, miłosierdzie i przyjaźń do człowieka, Jednorodzonego Syna Twego, z którym błogosławiony jesteś z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan modli się:

Wejrzyj, Panie Jezu Chryste, Boże nasz, ze świętego Twego przybytku i z tronu chwały Twego królestwa i przyjdź, aby nas uświęcić. Ty, który w górze z Ojcem zasiadasz i tutaj niewidzialnie z nami przebywasz, uczyn nas godnymi, aby potężna Twoja prawica udzieliła nam przeczystego Twego Ciała i najdroższej Krwi, a przez nas całemu ludowi.

Diakon stojąc na swoim miejscu przepasuje się orarionem w formie krzyża. Następnie kapłan i diakon kłaniają się trzykrotnie, mówiąc:

Boże, oczyść mnie grzesznego, i zmiłuj się.

Kapłan przy przykrytych świętych darach wkłada rękę pod duży welon i podnosi święty chleb z wielką pobożnością.

Diakon: Bądźmy uważni!

Kapłan: Uprzednio poświęcone święte świętym.

Chór: Jeden święty, jeden Pan, Jezus Chrystus, ku chwale Boga Ojca.
Amen.

Chór śpiewa także pieśń komunijną:

Skosztujcie i zobaczcie jak dobry jest Pan. Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Kapłan zdejmuje duży welon i odkłada, diakon natomiast wchodzi do prezbiterium, zatrzymuje się przy kapłanie, i mówi:

Podziel, władcyko, święty chleb.

Kapłan dzieli święty chleb na cztery części z uwagą i pobożnością, mówiąc:

Dzielony jest i rozdzielany Baranek Boży, dzielony a niepodzielny, zawsze spożywany a nigdy nie spożyty, i uświęcający tych, którzy w Nim uczestniczą.

Kapłan umieszcza jedną z części w kielichu, diakon wlewa do kielicha gorącą wodę, a następnie przyjmują komunię świętą, jak to jest w zwyczaju. Potem diakon kłania się, bierze z uwagą święty kielich i okazuje wiernym, mówiąc:

Podejdźcie z bojaźnią Bożą i wiarą.

Chór: Błogosławię Pana w każdym czasie. Chwała Jego na moich ustach.

Komunia wiernych.

Po komunii wiernych kapłan mówi:

Zbaw, Boże, lud swój, i pobłogosław dziedzictwo swoje.

Chór: Chleb niebieski i kielich żywota spróbujcie i zobaczcie jak dobry jest Pan. Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Kapłan okadza świętości, po czym podaje kadzielnicę diakonowi. Podaje także diakonowi święty dysk, a diakon odnosi go na żertwiennik. Sam zaś kapłan kłania się, bierze święty kielich i zwraca się do ludu, mówiąc cicho:

Błogosławiony Bóg nasz,

oraz donośnie:

w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen. Niech się napelnia nasze usta wielbieniem Ciebie, Panie, abyśmy opiewali Twoją chwałę. Pozwoliłeś nam bowiem uczestniczyć w Twoich świętych, Bożych, nieśmiertelnych i życiodajnych Tajemnicach. Zachowaj nas w Twojej świętości, abyśmy w ciągu całego dnia uczyli się Twojej sprawiedliwości. Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Diakon mówi:

Stańmy prosto! Po przyjęciu Bożych, świętych, przeczystych, nieśmiertelnych, życiodajnych i budzących bojaźń Tajemnic Chrystusa, godnie dziękujemy Panu.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Uprosiwszy sobie cały wieczór doskonały, święty, spokojny i bezgrzeszny, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, Panie.

Kapłan odmawia modlitwę dziękczynną:

Dzięki czynimy Tobie, Zbawicielu wszystkich, Boże, za wszystko, co nam udzieliłeś dobrego i za udział w świętym Ciele i Krwi Twego Chrystusa, i prosimy Cię, Władco, Przyjacielu człowieka, zachowaj nas pod cieniem Twoich skrzydeł i pozwól nam aż do ostatniego naszego tchu godnie uczestniczyć w Twoich świętościach, ku uświęceniu duszy i ciała, ku dziedziczeniu królestwa niebieskiego.

Kapłan donośnie:

Albowiem Ty jesteś uświęceniem naszym i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan: Wyjdźmy w pokoju.

Chór: W imię Pańskie.

Diakon: Do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Kapłan odmawia modlitwę przed amboną:

Panie wszechmogący, który wszystkie stworzenia w mądrości stworzyłeś, i który ze swej niewypowiedzianej Opatrzności, i wielkiej dobroci wprowadziłeś nas w te czcigodne dni, ku oczyszczeniu dusz i ciał, ku opanowaniu namiętności, ku nadziei zmartwychwstania, który po czterdziestu dniach wręczyłeś wybranemu swemu słudze Mojżeszowi wyrzyte Twą ręką Tablice Przykazań, pozwól i nam, dobry, wziąć udział w dobrych zawodach, staraniem dobrym wypełnić ten okres postu, zachować nienaruszoną wiarę, zetrzeć głowy niewidzialnych węży, okazać się zwycięzcami grzechu i bez obawy osądzenia dojść do oddania pokłonu świętemu Zmartwychwstaniu.

Albowiem błogosławione jest i wysławiane czcigodne, i wspaniałe imię Twoje, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen. Niech będzie imię Pańskie błogosławione, odtąd i na wieki (trzy razy). Psalm 33.

Modlitwa przed spożyciem pozostałych świętości:

Panie Boże nasz, który wprowadziłeś nas w te czcigodne dni i uczyniłeś uczestnikami budzących bojaźń Twoich Tajemnic, przyłącz nas do duchowej Twojej owczarni i uczynź dziedzicami Twego królestwa, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Kapłan wychodzi i rozdaje ludowi antidoron, a następnie czyni rozesłanie:

Błogosławieństwo Pańskie niech zstąpi na was przez Jego łaskę i przyjaźń do człowieka, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan: Chwała Tobie, Chryste Boże, Nadziejo nasza, chwała Tobie!

Chór: Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen. Panie, zmiłuj się (trzy razy). Pobłogosław!

Kapłan: Chrystus, prawdziwy Bóg nasz, dla modlitw przeczystej swej Matki i wszystkich świętych, zmiłuje się nad nami i zbawi nas, bo jest dobrym i Przyjacielem człowieka.

Chór: Amen.

Koniec Liturgii uprzednio poświęconych Darów.

MODLITWY DZIĘKCZYNNE

Za przyjęcie życiodajnych Tajemniczych darów, tak oto gorąco i z całej duszy dziękuj Bogu, i śpiewaj:

Chwała Tobie, Boże! Chwała Tobie, Boże! Chwała Tobie, Boże!

Modlitwa dziękczynna

Dzięki składam Tobie, Panie Boże mój, że nie odrzuciłeś mnie grzesznego, lecz uczyniłeś mnie godnym uczestniczenia w Twoich świętościach. Dzięki składam Tobie, że mnie niegodnego uczyniłeś godnym przyjęcia Twoich preczystych i niebieskich Darów. Panie, Przyjacielu człowieka, który dla nas umarłeś i zmartwychwstałeś i dałeś nam te budzące bojaźń i życiodajne Tajemnice dla dobra i uświęcenia dusz i ciał naszych, spraw, aby stały się one uzdrowieniem dla mej duszy i ciała, odpędzeniem wszelkiej przeciwności, oświeceniem oczu serca mego, pokojem moich duchowych sił, niezachwianą wiarą, nieobłudną miłością, doskonałą mądrością, zachowaniem przykazań Twoich, wzrostem Twej Boskiej łaski i dziedziczeniem królestwa Twego, abym w Twojej świętości przez nie zachowany, zawsze wspominał łaskę Twoją, i już nie żył dla siebie, lecz dla Ciebie, naszego Władcy i Dobroczyńcy, i w ten sposób skończywszy to życie z nadzieją żywota wiecznego, osiągnął wieczny pokój tam, gdzie świętujących głos nieustanny i nieskończona słodycz tych, którzy oglądają niewypowiedzianą dobroć oblicza Twego. Albowiem Ty jesteś prawdziwym pragnieniem i niewypowiedzianą radością miłujących Ciebie, Chryste Boże nasz, i Ciebie całe stworzenie śpiewa na wieki. Amen.

Modlitwa św. Bazylego Wielkiego

Władco Chryste Boże, Królu wieków i Stwórcu wszystkich, dzięki składam Tobie za wszelkie dobro, jakiś mi dałeś, i za przyjęcie preczystych i życiodajnych Twoich Tajemnic. Proszę przeto Ciebie, Dobry i Przyjacielu człowieka, zachowaj mnie pod dachem Twoim i w cieniu Twych skrzydeł, i daj mi z czystym sumieniem aż do ostatniego mego tchu godnie przyjmować Twoje świętości na odpuszczenie grzechów i na życie wieczne. Albowiem Ty jesteś Chlebem żywota, źródłem świętości, Dawcą dobrodziejstw, i Tobie chwałę oddajemy z Ojcem i Świętym Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa św. Symeona Metafrastesza

Ty, który dobrowolnie dałeś mi swoje ciało na pokarm, ogień ten spalający niegodnych, obyś nie spalił mnie, Stwórcu mój, lecz wszedł w moje członki, we wszystkie stawy, we wnętrzości, w serce. Spal ciernie wszystkich moich grzechów, oczyść duszę, uświęć myśli, umocnij stawy wraz z kośćmi, oświeć pięć moich zmysłów, całego mnie przygwóźdź bojaźnią Twoją. Zawsze obroń, zachowaj i ochroń mnie od wszelkiego czynu i słowa zgubnego dla duszy. Oczyść, obmyj i przyozdób mnie, uczyn mnie lepszym, daj zrozumienie i oświeć mnie. Spraw, abym stał się Twoim mieszkaniem jedyne Ducha, a nie mieszkaniem grzechu, aby przed Twym domem, przez przyjęcie Twojej

komunii, jak przed ogniem uciekał ode miś wszelki rozbójnik i wszelka namiętność. Jako orędowników przedstawiam Tobie wszystkich świętych, bezcielesnych Arcystrategów, Chrzciciela Twego, pełnych mądrości Apostołów, a z nimi Twoja przeczystą, nieskalaną Matkę, których modlitwy przyjmij, łaskawy mój Chryste, i synem światłości uczynź sługę Twego. Albowiem Ty jesteś jedynym dobrym, uświęceniem i światłością dusz naszych, i Tobie uroczyscie jako Bogu i Władcy wszyscy chwałę oddajemy na każdy dzień.

Inna modlitwa

Panie Jezu Chryste, Boże nasz, niech święte Twoje Ciało będzie mi na życie wieczne i najczcigodniejsza Twoja Krew na odpuszczenie grzechów, niechaj to dziękczynienie będzie mi ku radości, zdrowiu i weselu. Zaś podczas budzącego bojaźń powtórnego Twego przyjścia uczynź mnie grzesznego godnym stanąć po prawicy Twojej chwały, dla modlitw przeczystej Twojej Matki i wszystkich świętych.

Modlitwa do Najświętszej Bogurodzicy

Najświętsza Władczyni Bogurodzico, światłości mej ociemniałej duszy, Nadziejo, Obrono, Ucieczko, Pociecho, Radości moja, dziękuję Tobie, że uczyniłaś mnie grzesznego godnym uczestniczenia w przeczystym Ciele i najczcigodniejszej Krwi Syna Twego. Ty, któraś zrodziła prawdziwa Światłość, oświeć duchowe oczy mego serca, która zrodziłaś źródło nieśmiertelności, ożyw mnie umarłego przez grzech, która jesteś miłościwą Matką miłosiernego Boga, zmiłuj się nade mną i daj mi pociechę i skruczę w mym sercu, pokorę w mych myślach, wyzwolenie z niewoli moich zmysłów i uczynź mnie godnym aż do ostatniego tchu nienagannie przyjmować uświęcenie przeczystych Tajemnic ku uzdrowieniu duszy i ciała. Daj mi łzy pokuty i wyznania, abym sławił i opiewał Ciebie przez wszystkie dni mego życia, albowiem jesteś błogosławiona i wysławiona na wieki. Amen.

Koniec modlitw po świętej komunii.